

РЕШЕНИЕ

№ 34

гр. С., 15.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – С., ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ,
в публично заседание на петнадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Надежда Н. Янакиева
Членове: Мартин Цв. Сандулов
Симеон Ил. Светославов

при участието на секретаря Радост Д. Гърдева
като разгледа докладваното от Мартин Цв. Сандулов Въззивно гражданско дело № 20232200500034 по описа за 2023 година

Производството е въззивно и се движи по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

Обжалвано е решение №969/08.12.2022 г., постановено по гр. д. № 1750/2022 г. по описа на Районен съд С., с което са осъдени на основание чл. 45 от ЗЗД Г. А. П., с постоянен адрес: гр.

Я., ул. „Ж.П.“ N: **, вх. *, ап. *, ЕГН ***** и М. К. Б., гр. С., ул. „В. Д.“ N: **, ЕГН ***** да заплатят солидарно на Д. И. Х., с постоянен адрес в гр. С., ул. „Г.М.“ N: **, вх. **, ап. **, ЕГН ***** **сумата от общо 6219 лв ., от които : сумата от 1000 лева,** съставляваща обезщетение за неимуществени вреди от причинената му лека телесна повреда, изразяваща се в контузия на лявата половина на лицето, изразяваща се в палпаторна и функционална болезненост, довела до „временно разстройство на здравето, неопасно за живота“ като **отхвърля** претенцията му за **разликата над 1000 лв. до пълния предявен размер от 2000 лв.,** съставляващ частичен иск от иск в пълен размер от 3000 лв. **сумата 1000 лева,** съставляваща обезщетение за неимуществени вреди от причинената му лека телесна повреда, изразяваща се в контузия на лявата ръка, изразяваща се в палпаторна и функционална болезненост, довела до „временно разстройство на здравето, неопасно за живота“ като **отхвърля** претенцията му за **разликата над 1000 лв. до пълния предявен размер от 2000 лв.,** съставляващ частичен иск от иск в пълен размер от 3000 лв. **сумата от 1000 лева ,** съставляваща обезщетение за неимуществени вреди от причинената му лека телесна повреда, изразяваща се в контузия в областта на кръста и таза, изразяваща се в

палпаторна и функционална болезненост, довела до „временно разстройство на здравето, неопасно за живота“. като **отхвърля** претенцията му **за разликата над 1000 лв. до пълния предявен размер от 2000 лв.**, съставляващ частичен иск от иск в пълен размер от 3000 лв. **сумата в размер на 3 000 лева** , съставляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в засилен постоянен стрес, тревожност, перманентни негативни очаквания от осъществяване на отправените спрямо ищеца закани и заплахи, отправени му от двамата ответници, както и постоянен страх от възможното им бъдещо осъществяване, като частичен иск от иск в пълен размер на 6000 лв. ведно със законната лихва върху всяка една от дължимите главници, считано от датата на увреждането 17.04.2020 г. до датата на окончателното им изплащане . **сумата в размер на 219 лева**, съставляваща обезщетение за имуществени вреди, от която сума от 200 лева - заплатено адвокатско възнаграждение за изготвяне на жалба против Постановление за отказ да се образува досъдебно производство, издадено на 22.06.2020 г. от Районна прокуратура С. по преписка вх. N: 2322/2020 г. по описа на същата прокуратура, което плащане е удостоверено с Договор за правна защита и съдействие N: 15/15.12.2020 г., ведно със законната лихва, считано от датата на настъпване на вредата, респ. извършеното плащане, а именно 15.12.2020 г. до датата на окончателното ѝ изплащане и сумата от 19 лева - държавна такса за снабдяване с документи, съдържащи се в АНД N: 945/ 2021 г. на РС С., в т.ч. платена банкова такса, ведно със законната лихва, считано от датата на настъпване на вредата, респ. извършеното плащане, а именно 11.01.2022 г. до датата на окончателното ѝ изплащане, както и да заплатят и **сумата от 742,04 лв .** за направени разноски по делото за платено адвокатско възнаграждение съобразно частичното уважаване на предявените искове .

Ответниците са осъдени да заплатят и държавна такса.

Против решението е подадена въззивна жалба от първия ответник – Г. А. П. чрез представител по пълномощие, в която се поддържа, че постановеното решение е незаконосъобразно, неправилно и необосновано, постановено в несъответствие с материалния и процесуалния закон. Счита, че с постановеното от първоинстанционния съд решение е нарушен принципа на справедливостта. В конкретния случай се касае за контузия на лявата половина на лицето, изразяваща се в палпаторна /при опипване с ръка/ и функционална /при движение/ болезненост или това са болките и страданията на пострадалия от ударен му шамар, контузия на лявата ръка, изразяваща се в палпаторна /при опипване с ръка/ и функционална /при движение/ болезненост или това са болките и страданията от хващането за лявата ръка на пострадалия, контузия в областта на кръста и таза, изразяваща се в палпаторна и функционална болезненост или това са болките и страданията получени от това, че пострадалия е залитнал и се е подпрял на масата, като и трите са вследствие на отправени псувни и обиди от негова страна към въззивниците. Още повече, че това са травми, които не са оставили видими белези. Не е за подценяване и факта, че първата съдебно-медицинска експертиза е направена 5 дни след инцидента, а пострадалия твърди, че още е изпитвал болки и страдания от шамар, хващане за лявата ръка /без да остават видими белези от това хващане/ и болки в кръста и таза. Тези факти обаче, не

са взети под внимание при определяне размера на обезщетението. Счита, че предвид характера и тежестта на всяко от трите увреждания, определеното от първоинстанционния съд обезщетение за по 1000 лв. за всяко от тях или общо 3000 лв. е силно завишено. Счита, че присъденото обезщетение в размер на 3000 лв. за неимуществени вреди, изразяващи се в засилен постоянен стрес, тревожност, перманентни негативни очаквания от осъществяване на отправените спрямо Д. Х. заплахи и закани, както и постоянен страх от възможното им бъдещо осъществяване е силно завишено. В хода на досъдебното производство обаче, както и със свидетелските показания дадени в хода на съдебното производство се доказва по един несъмнен начин, че закани и заплахи отправени от въззивниците към Д. Х. няма. В този смисъл, след като е нямало закани и заплахи от страна на М. Б. и Г. П. спрямо Д. Х., няма причина последния да изпитва постоянен страх от перманентни негативни очаквания от осъществяването на несъществуващи такива, както и постоянен страх от възможното им бъдещо осъществяване. Счита, че присъденото обезщетение в размер на 3000 лв. за неимуществени вреди, изразяващи се в засилен постоянен стрес, тревожност и т.н. са прекомерни, като по този начин съда е нарушил принципа на справедливост. Счита, че съда неправилно е отхвърлил като неоснователно и недоказано възражението на въззивниците за съпричиняване на вредоносния резултат. Пострадалият е обиждал и псувал въззивниците, като по този начин ги е провокирал за по-нататъшни действия. Именно тези провокации са в причинно-следствена връзка с настъпилите по-късно събития. В обобщение се иска да се отмени решението, алтернативно да се намалят размерите на присъдените обезщетения. Претендират се разноски.

В срока по чл.263 от ГПК е постъпил отговор на въззивната жалба, в който се твърди, че е неоснователна. Правилно съдът не е кредитирал показанията на съпругите на двата ответници и се излагат аргументи в подкрепа на тази теза. При безспорно установените факти, установяващи непредизвиканите действия на двамата ответници, отличаващи се с наглост, дързост, цинизъм и във всички случаи с незачитане на установените обществени правила и норми, определените от съда размери на присъдените обезщетения биха могли да се квалифицират като ниски, но в никакъв случай като завишени. Осъществените от двамата ответници действия се отличават също и с аморалност, както и с незачитане на честта и достойнството на другите, както и телесната им неприкосновеност. И в този смисъл определените размери на присъдените обезщетения могат и се определят по-скоро като незначителни. Друг е въпросът, че освен предвидената за това наказателна отговорност, такъв тип действия, каквито са били осъществени и от двамата ответници следва да бъдат предмет на много по-сериозна и по-висока имуществена санкция, което паралелно би осигурило и генералната и специално превенция, каквато допълнителна функция би следвало да носи и проявява всеки един постановен съдебен акт. Подробно се излагат контрааргументи на аргументите в жалбата и се иска да се потвърди решението. Претендират се разноски.

В жалбата и отговора не са направени нови доказателствени или процесуални искания.

В с.з. за мъззивника се явява представител по пълномощие, който поддържа подадената

жалба.

За въззиваемия – ищец се явява представител по пълномощие, който оспорва основателността на подадената жалба.

За въззиваемия – ответник се явява представител по пълномощие, който изразява становище, че не се присъединява към въззивната жалба.

Въззивният съд намира въззивната жалба за допустима, отговаряща на изискванията на чл. 260 и чл. 261 от ГПК, същата е подадена в срок, от процесуално легитимиран субект, имащ интерес от обжалването, чрез постановилия атакувания акт съд.

При извършване на служебна проверка по реда на чл. 269 от ГПК настоящата инстанция констатира, че обжалваното съдебно решение е валидно, и с оглед обхвата на обжалването – и допустимо.

При извършване на въззивния контрол за законосъобразност и правилност върху първоинстанционното решение, в рамките, поставени от въззивната жалба, настоящата инстанция, след преценка на събраните пред РС доказателства и тези пред настоящата инстанция, намира, че обжалваното решение е правилно, поради което следва да бъде потвърдено.

Този състав счита, че формираната от първоинстанционния съд фактическа обстановка, така както е изложена в мотивите на решението, е пълна, правилна и кореспондираща с доказателствения материал, и с оглед разпоредбата на чл. 272 от ГПК, **ПРЕПРАЩА** своята към нея.

По отношение на ответникът М. К. Б., който не се е присъединил към въззивната жалба, решението е влязло в сила.

Съгласно чл. 300 от ГПК влязлата в сила присъда е задължителна за гражданския съд, разглеждащ гражданските последици от деянието относно това, дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца. В този смисъл е и разпоредбата на чл. 413, ал.2 от НПК. Поради това въпросите за вината не подлежат на преразглеждане, доколкото и не е било отчетено наличие на обстоятелства по чл.132 от НК от наказателния съд, каквито възражения се съдържат във въззивната жалба. Доводите в нея не касаят обстоятелства за съпричиняване, а за такива в състояние на афект, което е следвало да се вземе предвид в наказателното производство.

Така с оглед въведения с въззивната жалба предмет на обжалване, за въззивния съд остава задължението да съобрази критерия по чл. 52 от ЗЗД, а именно, че размерът на обезщетението за претърпени неимуществени вреди се определя от съда по справедливост.

Принципът на обезщетяването по справедливост, по чл. 52 от ЗЗД, изисква да се извърши преценка на комплекс от редица конкретно съществуващи обстоятелства, които трябва да се имат предвид от съда при определяне на размера на обезщетението. Последното трябва е съразмерно с вредите и да отговаря както на конкретните данни по делото, така и на обществените представи за справедливост. То трябва да удовлетворява изискването за

справедливост и при съпоставянето му с други случаи по аналогични казуси, но с различни по степен на тежестта им вреди, така че доколкото е възможно за по-тежките случаи да се присъди по-високо обезщетение, а за по-леките - по-ниско.

В случая е безспорно, че пострадалия, видно от изготвената по делото съдебно-медицинска експертиза, в резултат на нанесения му побой, е получил контузия на главата, в лявата половина на лицето, изразяваща се в палпаторна (при опипване и натиск с пръстите на ръка) и функционална (при движение на лицевите мускули) болезненост на меките тъкани, без наличие на описани видими травматични изменения по време на прегледа от съдебен лекар, извършен на 21.04.2020 г.; Контузия на лявата ръка, изразяваща се в палпаторна (при опипване и натиск пръстите на ръка) и функционална (при движение) болезненост в областта на предмишницата, лакътната и гривнена стави, без наличие на описани видими травматични изменения по време на прегледа от съдебен лекар, извършен на 21.04.2020 г.; Контузия в областта на кръста, изразяваща се в палпаторна (при натиск и опипване с пръстите на ръка) и функционална (при движение в кръста и тазобедрените стави) болезненост, без наличие на описани видими травматични изменения по време на прегледа от съдебен лекар, извършен на 21.04.2020 г.;

От изготвената по делото съдебно-психиатрична експертиза се установява, че пострадалият е преживял остра стресова реакция. Възникнала е непосредствено в момента на стресогенното събитие и е свързана с първоначално състояние на вцепененост; стесняване на вниманието и дезориентация; отдръпване от стресогенната ситуация; прекомерна тревожност, самоизолация; възбуда, гняв, хиперактивност. Симптомите при него са отзвучавали сравнително бързо и спонтанно след 24 - 48 часа до 3 дни. Системното и инцидентното преживяване на насилието води до промяна на личността. Преживяването на насилие се отразило върху качеството на справяне със задачите от ежедневието.

Предизвиквало е отрицателни психични състояния, които нарушило изградения динамичен стереотип на ищеца. Преживяването на насилие се е приело от него като събитие, което предизвикало краткотрайна криза на съществуването. Малтретираният, унизяваният, нараняваният, човек живее в страх. Страхът е променил самочувствието на ищеца. Същият е преживял чувство на страх. Страхът е провокирал: ниско самочувствие и обезценяване на живота; усещане на неудовлетвореност към себе си; отказ от собствено мнение; компромис със собствените принципи и потребности; чувство за вина и безпомощност; хронично безпокойство. Ищецът е изпитвал неудовлетвореност от междуличностните взаимодействия и жизнената си перспектива. Преживял е период на самоизолация. Симптоми, които е развил след преживяното насилие: неспособност за поддържане на продължителни и удовлетворяващи отношения; снижено самочувствие; прояви на страх; емоционални изблици.

Правилно и законосъобразно съдът се е съобразил с вида и характера на нанесените телесни повреди, с тяхната тежест, интензитет, продължителност на лечението и така по справедливост е определил обезщетението, което е адекватно на причинените наранявания. В този смисъл са неоснователни наведените във въззивната жалба доводи, че

обезщетяването на причинените телесни повреди е в завишен размер. Различните леки телесни повреди се отличават по интензитета си, по продължителността на лечението и по необходимите медицински интервенции, извършвани за тяхното преодоляване. Поради това не може да се приеме, и съдебната практика категорично не приема, обезщетяването на леките телесни повреди да бъде подведено под един константен размер. Това във всички случаи противоречи на принципа залегнал в разпоредбата на чл.51 от ЗЗД.

В обобщение, настоящият състав намира определеното обезщетение за справедливо, а подадената въззивна жалба за неоснователна.

Щом правните изводи на двете инстанции съвпадат, въззивният съд счита, че липсват отменителни основания и въззивната жалба следва да бъде оставена без уважение.

Атакуваното решение следва да бъде потвърдено. Районният съд е провел надлежно и пълно събиране на допустими и относими доказателства, въз основа на които е формирал обективни фактически констатации и правилно ги е привел към съответстващата им правна норма, като по този начин е достигнал до законосъобразни правни изводи.

Въззиваемата страна е претендирала разноски и такива следва да бъдат присъдени в размер на сумата от 1000 лева представляваща заплатено адвокатско възнаграждение за тази инстанция.

Ръководен от гореизложеното съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №969/08.12.2022 г., постановено по гр. д. № 1750/2022 г. по описа на Районен съд С..

ОСЪЖДА Г. А. П., с постоянен адрес: гр. Я., ул. „Ж.П.“ N: **, вх. *, ап. *, ЕГН ***** да заплати на Д. И. Х., с постоянен адрес в гр. С., ул. „Г.М.“ N: **, вх. „*“, ап. ** сумата от 1000 /хиляда/ лева представляваща заплатено адвокатско възнаграждение за тази инстанция.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____